

Rigsdagen og navnlig ogsaa dette ærebe Thing at tage.

Jeg kommer derpaa til at berøre nogle enkelte mindre Punkter, hvori det meget ærebe Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds har troet at maatte berigtige mit foregaaende Foredrag. Den ærebe Rigsdagsmand har ikke ret kunnet gaae ind paa, hvad jeg bemærkede om Uconfirmerede og Folk, som ikke havde nydt Alterens Sacramente, og som desuagtet efter Lovforslaget skulle deeltage i Valget. Det forekommer mig dog, at det er og blev sagt temmelig tydeligt, at der ikke kan være to Meninger om, at et døbt Barn paa 5 eller 10 Aar er Medlem af Folkkirken; idetmindste værner Loven selv for det som saadant, og dersom Noget vil forsøge paa at behandle det anderledes, vil der paa lovlig Maade blive gjort Modstand. Altsaa er et Daaersbarn Medlem af Folkkirken, men det er ikke et fuldmægtigt Medlem af Folkkirken, thi det kan Ingen være, medmindre han har nydt samtlige de kirkelige Goder, altsaa ogsaa det andet Sacramente, og da det i vor Folkkirke er en mere end hundrebaarig Brug forinden dette at fordre en Overhørelse og den Løstets Gjen-tagelse, som hedder Confirmation, er det aabenbart, at naar Noget unddrager sig dette, af hvilke som helst gode eller flette Grunde, og derfor endnu ikke har været til Alters, kan han ikke betragtes som fuldmægtigt Medlem af Folkkirken, og er dog i den. Men efter Lovforslaget her er han ligesuldt med til at vælge Sognets Sjælesørger. — Naar det ærebe Medlem har villet forsvare sin Opfattelse af Aldersgrænsen i § 1 ved at henvise til, at Vælgerne i Fædrelandets Anliggender skulle være 30-aarige, og det fordi det her gjælder det Hele, medens der efter denne Lov er Tale om, at den Enkelte kun vælger en Person, Præsten, som særlig vedkommer ham, da befinder jeg mig ikke ganske enig med ham i saa Henseende. Jeg fastholder bestandig den Overbeviisning, der, saavidt jeg veed, udtales, hver Gang et Præstekald er ledigt, at det ikke er for den Enkelte som saadan, men for Samfundet og for ham deri som Medlem, altsaa af Menigheden, at der skal sørges. Og altsaa forekommer det mig, at der er ligesaa god

Grund til her at forlange en moden Mand og fulde 30 Aar, naar der er Tale om, at Vedkommende skal give sin Stemme til Afgjørelsen af, hvilken Mand han, ikke blot selv, men hele den Kreds, med hvilken han indtil videre frivillig samlever paa det aandelige Gebeet, skal være nøiet med i en Række af Aar. Der er ligesaa god Grund til at ansee dette for vigtigt, og jeg tør maaskee — uafhængigt af, at denne Bemærkning ikke er gjældende for Enhver — berøre, at denne Grændse ved det tredivte Aar ogsaa synes at være meest passende, da der er en gammel kirkelig Betragtning, og endogsaa en bibelsk Antydning, som kan tages til Hjælp derfor. Men dersom man saa muligens siger: Ja, men med Candidaterne er det jo dog noget Andet, de kunne jo vælges og ordineres med 25 Aar —, da er Svaret derpaa just det samme som med Hensyn til Valget til Folkethinget. Thi den Valgbare til Folkethinget behøver ogsaa kun at være 25 Aar. Her finder altsaa en lignende Betragtning Sted. Man siger omtrent som saa: I Reglen kan man først vente, at den Tredivaarige er fuldmoden til Opgaven her, men der kan dog være den, som ved særlig at sygte med disse geistlige eller med disse politiske Sager, allerede i sit 25de Aar er bleven fuldmoden, derfor skal Vælgerne være 30 Aar, og de Valgbare behøve kun at være 25. Det forekommer mig saaledes, at vor Grundlov netop har truffet det særdeles heldigt, og at det vilde have været naturligt, om Forslaget her havde fulgt den i dette Stykke. — Den ærebe Rigsdagsmand har ikke kunnet dele min Følelse med Hensyn til, at, dersom den Kongen ifølge § 17 i Grundloven tilkommende Magt til at besætte alle Embeder i det hidtilværende Omfang skulde ophøre, maatte dette vedtages paa en lidt mere høitidelig Maade, at Saadant burde behandles i et ganske særligt Forslag, og at Forslaget derom nærmest burde fremkomme fra Regjeringen. Det er en Følelsesag. Men jeg for mit Vedkommende vilde nødig rokkes i den Følelse; og jeg troer, at det vilde være saare ønskeligt for Varigheden af vor Forsatning og for de gode Frugter deraf, om den samme Følelse maatte som i mit stakkels Hjerte saaledes i Slægtled hos enhver Dannemand